

2481 19/1 54: 1. beh. af f. t. l. om tilsyn med monopol og konkurrencebegrænsning m. m. 2482

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

fremmede spirituosa og vine er her inde under bindende bruttopriser. Indenfor isenkramområdet er stillingen svagere, og bl. a. som følge af importbegrænsninger har man været nødsaget til at bøje sig for kravet om overholdelse af faste detailpriser for adskillige varer indenfor denne branche. Det kan måske have interesse at nævne nogle af de varer, for hvilke leverandørerne forlanger bruttopriserne overholdt. Det gælder porcelæn, emaillevarer, aluminiumsvarer, trykkogere, køleskabe, støvsugere, elektriske husholdningsmaskiner og vaskemaskiner, brødmaskiner, gryder, barberblade, blikvarer, mejeriartikler, fotoartikler og fyldepenne. Denne lille oversigt vil sikkert bl. a. interessere landets husmødre, idet det ganske tydeligt fremgår, at de allerfleste ting, vi bruger i vore køkkener, er underkastet bruttoprissystemet, og jeg tror, at netop dette har været medvirkende til, at såvel Danske Husmødres Forbrugerråd som statens husholdningsråd har vendt sig imod dette handelssystem.

Samtidig med at man som hovedregel nægter at anerkende bindende bruttopris, har man for det andet fastholdt princippet om at udbetale dividende på de bruttoprisbundne varer.

Endelig har man oprettet egen produktion på områder, hvor forbrugspriserne forekom urimeligt høje i forhold til produktions- og distributionsomkostninger. Denne oprettelse af egenproduktion har vel ikke udelukkende været dikteret af ønsket om at bekæmpe bruttoprissystemet, men må ses mere generelt som et udtryk for en investeringspolitik, der går ud på at sætte ind, hvor virksomheder søger at indvinde monopolgevinst.

Det ærede medlem beder i sit indlæg om, at arbejdsmarkedets forhold i alt fald i nogen grad inddrages i udvalgets overvejelser. Dette vil jeg gerne fraråde. Arbejdsmarkedet har sine retsregler og sin lovgivning. Problemerne omkring arbejdslønnens fastsættelse er af overordentlig stor

betydning for vort samfund, men det er i sig selv så store og så vanskelige problemer, at jeg finder det helt uoverkommeligt at drage disse problemer med ind i dette i forvejen så indviklede lovgivningsarbejde. Det er vel også begrundelsen for, at man i folketingsudvalget vedrørende nedsættelse af trustkommissionen nåede til enighed om, at de almindelige løn- og arbejdsforhold ikke skulle inddrages i kommissionens undersøgelser. Det ærede medlem er inde på den tankegang, at arbejderne skulle få deres andel af eventuel monopolgevinst. Jeg vil gerne understrege, at det vel for det første er tvivlsomt, hvorvidt noget sådant finder sted, men derudover, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd udtrykkeligt har taget afstand fra prisaftaler og konkurrencebegrænsning og dermed erklæret sig for fjende af monopoler og monopolprofit.

Det ærede medlem finder, at det var en interessant oplevelse, at socialdemokrater tager Madsen-Mygdal til indtægt. Jeg vil dog gerne understrege, at der her ikke er tale om et løsrevet citat, men om stærke traditioner indenfor venstrepartiet med hensyn til at bekæmpe monopoler og konkurrencebegrænsning. Jeg håber ikke, at jeg skal tolke det ærede medlems udtalelser om, at tiderne bestandig skifter, så der derfor „er grund til for os stadig at tage problemerne op til ny og selvstændig behandling“, som en kursændring bort fra denne oprindelige uvilje mod monopol og konkurrencebegrænsning.

Angående § 12, stk. 1, hvor der blandt de forhold, som man skal tage op til overvejelse, nævnes forringede varekvaliteter eller anden forringelse, spørger det ærede medlem: „Forringede i forhold til hvad?“

Hertil vil jeg gerne sige, at det måske ikke mindst for mig er naturligt at inddrage varekvaliteterne sideordnet med prisproblemerne. Producenter eller handlende kan akkurat lige så vel opnå en monopolagtig fortjeneste ved at forringe varens kvalitet ved uændrede prisforhold som ved at holde en pris kunstigt oppe.